

РЕШЕНИЕ

№ 14720

гр. София, 14.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 14.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **9490** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.142, ал.1, т.2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Образувано е по жалба на ДП „Пристанищна инфраструктура“ - [населено място] , [улица], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция гр. М., [община], [населено място], [улица],ет. 4 срещу Решение № Ж-740/17.08.2023 г., с което е прекратено административно производство образувано по жалба с вх. № Е-13-62-148/20.06.2023 г., подадена от ДП „Пристанищна инфраструктура“ срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД.

Жалбоподателят счита, че решението е незаконосъобразно поради нарушение на материалния закон и при явно несъответствие с целта на закона, като развива подробни съображения за това. Иска се отмяна на решението като неправилно и незаконосъобразно и връщане на административната преписка за произнасяне от страна на КЕВР по същество на жалбата му.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно уведомен, не се представлява. Депозирани са писмено становище, чрез процесуалния му представител юрк. К.-Ц., с което се поддържа жалбата и се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорения акт. Не претендира за разноски.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния му представител юрк. Б., моли жалбата да бъде отхвърлена. Счита, че оспореното решение на КЕВР е правилно и законосъобразно, издадено от компетентен орган в

рамките на неговите правомощия. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Заинтересованата страна – „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД, депозира писмено становище, в което се оспорва жалбата и моли жалбата да бъде отхвърлена. Счита, че оспореното решение на КЕВР е правилно и законосъобразно. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

ДП „Пристанищна инфраструктура“ е страна по Договор за присъединяване на обекти на клиенти към разпределителната електрическа мрежа от 30.06.2020 г. и Допълнително споразумение от 18.12.2020 г. за обект: „И. за изпълнение на кабелни линии 10kV и трафопост на пристанищен терминал В.-център“, същият е изграден и въведен в редовна експлоатация с Разрешение за ползване № ДК-07-Вд-42/29.12.2020 г. Обектът се намира в [населено място], в имот с идентификатор ПИ №10971.502.916 и е част от инвестиционна инициатива на ДП „Пристанищна инфраструктура“ - Клон - териториално поделение „Пристанище Л.“. Договорът осигурява увеличение на предоставената мощност. Посочено е в договора, че присъединяването ще се осъществи, чрез изграждане на нов трафопост, на границата на имота и рязкъване на кабелна връзка 10 kV „Център“ между ТП „71“/1360 В“ и ТП „10 Пристанище [населено място]“.

В чл. 2, ал. 4 от сключения Договор и допълнителното споразумение към същия било предвидено, че: „След въвеждане в експлоатация на новия трафопост да се демонтира съществуващата измервателна група по партида с аб. № 81601004. Демонтажът на съществуващите партиди с аб. № 81601001 за обект: „Речна гара“ аб. № 81600029 за обект: „Хотел“ и с аб. № 81153140 за обект: „Б. офис“, ще се осъществи след презахранване на тези обекти от съоръжения собственост на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД /Е.-Запад“.

На 28.02.2023 г. от страна на жалбоподателя, с писмо е направено запитване относно срока, в който ще бъдат предприети действия по премахване на гореописаните абонати, което на 02.03.2023 г. е регистрирано в деловодната система на „Електрохлд България“ ЕООД с входящ № ERMZ DOC - 2623/02.03.2023 г.

В становище с вх. № Е-13-62-148 от 20.06.2023 г. ЕР дружество е посочило, че в изпълнение на сключения договор, същото е предприело следните действия: предвидило е обектите да се запазят с електрическа енергия от нова кабелна мрежа от трафопост „93-Турист, [населено място]“, собственост на енергийното дружеството. Посочило е, че изграждането на съоръженията, посредством които обектите ще се запазят, се извършва по реда на Закона за устройство на територията (ЗУТ), след изготвяне и съгласуване на проект и издаване на разрешение за строеж. Към момента проектът е възложен и изготвен. Същият е бил преминал за съгласуване през съответните експлоатационни дружества. Проектът е бил внесен в [община] за издаване на разрешение за строеж. В хода на процедурата от общинска администрация са изискали от електроразпределителното дружество заснемане на съществуващи кабели ниско напрежение и нанасянето им в кадастралната карта. След заснемането и нанасянето на съществуващите енергийни съоръжения в кадастралната карта, същите ще бъдат представени в [община] за издаване на разрешение за

строеж. Посочило е, че след издаване на разрешението за строеж, електроразпределителното дружество има готовност за своевременно започване на дейностите по демонтаж на съществуващите измервателни групи и захранването им от съоръжения, собственост на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал.1 от Наредба № 3, от Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх.№ Е-Дк-1014 от 09.08.2023 г. Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 269 от 17.08.2023 г., в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

При тази фактическа обстановка с оспореното решение № Ж-740 от 17.08.2023 г., на основание чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката във вр. с чл. 22, ал. 1 от ЗЕ, КЕВР е прекратила административното производство по жалба с вх. № Е-13-62-148/20.06.2023 г., подадена от ДП „Пристанищна инфраструктура“ срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД. При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Решение № Ж-740 от 17.08.2023 г. е връчено на Р. Б. на 23.08.2023 г. Няма спор по делото, доколкото това е видно от титулната част на жалбата на ДП „Пристанищна инфраструктура“ - [населено място], че посоченото лице е Директор на Клон - териториално поделение „Пристанище Л.“, но независимо от това жалбоподател в настоящото производство е не клонът на ТП и не лично Р. Б., до когото е отправено съобщението, а ДП „Пристанищна инфраструктура“ - [населено място], съобщение до което предприятие за изготвеното решение не е изпратено. При това положение, съдът приема, че срокът по чл. 149, ал.1 от АПК не е започнал да тече. С оглед на изложеното подадената жалбата, с която се оспорва решението с входящ номер на КЕВР - 07.08.2023 г., следва да се счита за подадена в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК. ДП „Пристанищна инфраструктура“ - [населено място] е активно легитимирано да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт и по този начин са накърнени интересите му.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт - Решение № Ж-740 от 17.08.2023 г. на КЕВР, е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма. Решението отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактически и правни основания, послужили за издаването му.

По отношение на материалната законосъобразност на решението, съдът намира

следното:

Настоящият състав намира оспореното решение на КЕВР за законосъобразно, но поради различни от изложените в него мотиви.

Подадената от „ДП „Пристанищна инфраструктура“ - [населено място] жалба следва да се определи като такава по чл. 142, ал. 1, т. 2 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, а именно подадена от клиент /аргумент от §27б във вр.с 27г от ДР на ЗЕ-ДВ, бр.54 от 17.07.2012г./ срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по ЗЕ.

Съгласно изискванията на чл. 143, ал. 3 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, жалбата се подава до Комисията чрез съответното енергийно предприятие или ВиК оператор, които са длъжни да извършат проверка по нея и да я изпратят в Комисията, заедно със становището си. По реда на ал. 4 от същата разпоредба, в случаите, когато жалбата не е подадена чрез съответното енергийно предприятие или ВиК оператор, Комисията изпраща подадената жалба на енергийното предприятие или ВиК оператора, като изисква извършването на проверка и изпращане в комисията на жалбата, заедно със становището на дружеството, както и цялата преписка по жалбата в 7-дневен срок от получаване на жалбата.

Съгласно чл. 143, ал. 6 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, КЕВР разглежда жалбата, ако към нея е приложено становището на енергийното предприятие или ВиК оператора, ведно с цялата преписка по жалбата.

Оспореното решение е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган – КЕВР, в рамките на правомощията му. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Според ал. 7 на чл. 22 от ЗЕ, редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60 от ЗЕ - Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, обн. ДВ, бр. 33 от 5 април 2013 г. Съгласно чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3/21.03.2013 г., КЕВР във всички случаи следва да се произнесе с решение, след като извърши проверка на изложените в нея обстоятелства и след като събере всички необходими доказателства за изясняване на случая.

След събирането на доказателствата и след извършването на проверката следва да се състави доклад и проект за решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата /чл. 145, ал.1 от Наредбата/. Докладът и проектът за решение, заедно с жалбата и преписката по нея, се представят на председателя на комисията, който с резолюция определя внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание - чл. 145, ал.2 от Наредбата.

Когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното

производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката - чл. 147, ал.1 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

В конкретния случай жалбоподателят е сезирал КЕВР с жалба, по повод на която е проведена процедура и с решение преписката е прекратена поради нейната неоснователност. Като мотив за това е посочено, че не е установено наличие на незаконосъобразни клаузи в договора за присъединяване. По отношение на клаузата в Договора за присъединяване - чл. 2, ал. 4 относно демонтиране на съществуващите измервателни групи за обекти с абонатен номер 81601001 - „речна гара“, 81600029 - „хотел“ и 81153140 - „банков офис“ от ТП „Пристанище“, КЕВР е констатирала, че действително не е посочен срок за тяхното изпълнение, но с оглед предприетите от електроразпределителното дружество действия /предвидило е обектите да се запазят с електрическа енергия от нова кабелна мрежа от трафопост „93-Турист, [населено място]“, собственост на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, като изграждането на съоръженията, посредством които обектите ще се запазят е посочено, че се извършва по реда на ЗУТ, след изготвяне и съгласуване на проект и издаване на разрешение за строеж/ е приела, че след издаване на разрешението за строеж, електроразпределителното дружество ще започне дейностите по демонтаж на съществуващите измервателни групи и запазването им от съоръжения, собственост на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, поради което и доколкото договорът е сключен в съответствие с приложимата нормативна уредба, подписан е от двете страни, проявил е своето правно действие и последици и е обвързал страните по него със съответните права и задължения нямало нарушения от страна на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД на нормативната уредба, уреждаща присъединяването към съответната мрежа и попадаща в контролните правомощия на КЕВР, подадената от ДП „Пристанищна инфраструктура“.

Съгласно разпоредбата на чл. 22, ал. 1 Закона за енергетиката /ЗЕ/ регулаторният орган разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. Редът за разглеждане на жалбите е този, предвиден в Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, като в чл. 142, ал. 1, т. 1 е посочено, че КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, свързани с изпълнението на задълженията им по Закона за енергетиката.

Присъединяването на клиенти към електроразпределителната мрежа е уредено в Закона за енергетиката /ЗЕ/, Раздел X Присъединяване на производители и клиенти към мрежите. Достъп до мрежите. Съгласно чл. 117 ЗЕ операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на клиент на електрическа енергия, включително зарядна точка, разположен на съответната територия, който отговаря на посочените в същата разпоредба условия. Съгласно, ал. 3 на чл. 117 ЗЕ условията и редът за присъединяване към електропреносната и електроразпределителна мрежа и за сключване на договорите по, ал. 1 се уреждат с наредбата по чл. 116, ал. 7, а именно Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи /отм./

Няма спор по делото, че с оглед сключения Договор за присъединяване на обект на

клиент към електроразпределителната мрежа от 30.06.2020 г. и Допълнително споразумение към него от 18.12.2020 г. за обект „сграда с идентификатор 10971.502915.4“, ПИ с идентификатор 10971.502.915, [населено място], между страните е възникнало облигационно правоотношение по договор за присъединяване на обекти на клиенти, уреден в Раздел IV, чл. 17 - 20 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. С този договор страните уреждат правата и задълженията на съответния мрежови оператор, правата и задълженията на клиента и необходимите условия за присъединяване на обекта към съответната мрежа /чл. 17, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г./. Сключеният договор касае увеличаване на предоставената мощност и е сключен в съответствие с чл. 117, ал. 5 от ЗЕ чрез изграждане на нов трансформаторен пост и ликвидиране на трафопост „Пристанище“. В раздел III „Срокове и етапи“, чл. 6, ал. 1 от Договора за присъединяване е предвидено, че срокът за изграждане и въвеждане в експлоатация на присъединявания обект, заявен от присъединяваното лице, не е упоменат. Такъв не е упоменат и в допълнителното споразумение. В договора и споразумението към него са предвидени срокове за изграждане и въвеждане в експлоатация на съоръженията за присъединяване, като в договорът е до 24 (двадесет и четири) месеца от подписване на настоящия договор, а в споразумението същият е бил променен до 12 месеца.

В настоящия случай, отправения до съда правен спор, касае начина и реда за изпълнение на клаузите на договора и срока, в който това следва да се случи, като отправеното от жалбоподателя искане е „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД да бъде задължена да изпълни договорните си клаузи, като финализира процедурата си по преместване на съществуващите абонати, като се определи за това 6 месечен срок, считано от датата на подаване на жалба с всички произтичащи законови последици.

С оглед на изложеното настоящият съдебен състав на съда намира, че при така изложените оплаквания от страна на жалбоподателят, КЕВР не е била компетентна да се произнесе по случая, защото се касае за изпълнение на клаузи по сключен договор за присъединяване на обекти на клиенти, с които жалбоподателят не е съгласен и не отговарят на исканията му. Следва да се посочи, че договарянето между страните в двустранно облигационно отношение зависи изцяло и само от волята на договарящите се страни. Следователно, в процесния случай се касае за гражданскоправни отношения между две договарящи се страни, в което КЕВР няма правомощия.

В решенията си по чл. 22 ЗЕ по жалба на засегнат субект КЕВР извършва административен контрол спрямо дейността на оператори на преносни и разпределителни мрежи. Тя разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по Закона за енергетиката. Комисията е компетентна да им укаже изпълнението на техни, произтичащи от закона или от други правнообвързващи актове, административни задължения. Тя обаче няма правомощия да се произнася за упражняването на облигационни права и изпълнението на облигационни задължения, които произтичат от съществуващи между страните по спора гражданскоправни отношения. Р. на енергийния пазар и пазара на водоснабдителни и канализационни услуги се осъществяват не само с нормативни и административни актове, но със сключването на договори между участниците на тези пазари. Подведомствени на Комисията за енергийно и водно регулиране са споровете между лицата по чл. 22, ал. 1 ЗЕ, свързани с развитието на

административни отношения, които се регулират с метода на власт и подчинение. Що се отнася до споровете, свързани с изпълнението на права и задължения, произтичащи от облигационни отношения и в какви срокове следват същите да бъдат извършени, страните по които са равнопоставени, компетентен да ги разгледа е гражданският съд. В този смисъл искането на жалбоподателя да бъде определен конкретен срок за изпълнение на гражданскоправни клаузи по договор за присъединяване, не може да бъде предмет на отношенията с КЕВР, а следва да се отнесе до гражданския съд.

Също така, съгласно чл. 76, ал. 4, т. 8 ЗЕ, Комисията текущо контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително проверки на основателността на жалби и сигнали срещу енергийните предприятия, включително за договорни нарушения, неизпълнение на задължения за присъединяване на производители и клиенти към мрежите или прекъсване на снабдяването с енергия или природен газ, но в случая не се касае за договорно нарушение - т.е. няма нарушение на някоя от точките по така сключения между страните договор, а има несъгласие с вида на сключения от ДП „Пристанищна инфраструктура“ - [населено място] договор и по конкретно, че за ЕР дружество не е определен срок за изпълнение на предвидените условия в договора. Това обаче не е от компетентността на КЕВР.

В случай, че ако жалбоподателят счита, че е налице неизпълнение по договора, то той може да сезира гражданския съд с иск за реално изпълнение /чл. 79, ал. 1 ЗЗД/ на задължението на ЕР дружество за присъединяване на обект посочен в договора към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД.

С оглед на изложеното, съдът приема, че решението е съобразено с материалния закон като краен резултат и правилно административното производство е прекратено.

С оглед изложеното, оспореното решение е законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По разностите по делото:

На основание чл. 81 ГПК съдът следва да се произнесе по претенцията на страните за присъждане на разноски.

При този изход от процеса и на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК в полза на ответника следва да се присъди 100 лв. юрисконсултско възнаграждение, изчислено съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, приета с ПМС № 4/06.01.2006 г., на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ. На основание чл. 143, ал. 3 АПК, на заинтересованите страни, за които акта е благоприятен се дължат разноски. Такива се претендират от „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД и на същото се дължат разноски в размер на 100 лв. юрисконсултско възнаграждение, на основание посочените по-горе правни норми.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, III отделение, 70 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ДП „Пристанищна инфраструктура“, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [община], [населено място], [улица], ет. 4 срещу Решение № Ж-740/17.08.2023 г., с което е прекратено административно производство образувано по жалба с вх. № Е-13-62-148/20.06.2023 г., подадена от ДП „Пристанищна инфраструктура“ срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД.

ОСЪЖДА „ДП „Пристанищна инфраструктура“, ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране, сумата **100 /сто/ лева**, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „ДП „Пристанищна инфраструктура“, ЕИК[ЕИК], да заплати на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, сумата **100 /сто/ лева**, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: